

מסורת הש"ס

(ח) צבא מליעא דק נ: (ז) [ב"מ
נ:], (ג) שייך לע"ב, (ד) ר"מ
מ"ז ונ"ל וכיון, (ה) נ"א כל,
(ו) ר"מ מ"ז,

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה כל וכו' שהוא
עסוק במלאכה:

מוסף רש"י

פחות משתות נקנה מקה.
לאלתר, יותר משתות בטל
מקה. ושניהם חוזרין, שתות
קנה. ואין אחד מהן יכול
לחזור (ב"מ נ:).

מוסף תוספות

א. כיון שהזכיר לו בית
כחור ודאי לבית כור שלם
בתכונות. יד רמב.
ב. משכ"כ ברכ הונא
שכבר מכר ומשך וגמר
מלאכתו ואם יש שם יותר
מן הראוי ישלם לו המותר
ולמה לא יקבל מאי
דשכיח יורד על דעת כן.
ג. ח"ל הריטב"א:
הני מילי לענין ברכה
וומעשרות, אבל לענין מקח
ומכר שפיר מיקרי יין.

רבינו גרשום

וְלֹאֲמַלְאָה דְּפִשְׁטִי לִיה הָסֵם [וְלִקְנָם קד.] דְּלִי אֶ"ל בֵּית כּוֹר סַמְתָּא כְּמֵאן דְּלֹאֲמַלְאָה לִיה הָסֵם וְהָיָה דְּמִי וְהָיָה נִמִּי מַחֲלֵה רֹבַע לְסָאָה וְיוֹתֵר מִרְבּוּב יַחֲזִיר הִכְלָה הוּא לִיה לְשׁוּנֵי הַכָּל הֵי הָשָׂאָה הָסֵם מַעֲקֵרָא בֵּית כּוֹר אֶ"ל דְּמִשְׁמַעַם לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִיּוֹר רֹבַע הוּא מַחֲלֵה טַפִּי מִרְבּוּב לֹא

היה מחילה כלל והדר הכל דלך דין
הוא להיות צדיק כור יתר מצית כור אכל
הכא דודאי אית ביה טעופת עולם
יחמלך לך דלא יפא אלף את המותר
על הרובע. ונראה בעיני ד"ה לה דכי
הכי גוואל מתוך לקמיה הכי השמא
התם מעיקרא שזה בשוה א"ל כו' וכן
עיקר: **נקמה מקח.** לגמרי ולא יחזיר
לו המאלה כלום דמחיליה היא: **שמות**
קנסה. אליצא דר' נתן אכל אליצא
דר' יהודה הנשיא רבא אומר מן לי
משהמי או מן לי מה שאוניתי בצדק
המזהב: **ואמאי.** מחזיר כל האונאה
בשמות בין ביתר משמות יניחדר
ההמותר שעל הפחות משמות דהא
פחות משמות מחיל איניש ואין כאן
ללא אונאת שמת ולא אונאת יחזיר
ממשותם אלא אונאת שני משהיין
משמור יתר משמות ומשנה פחות
משמות דליך מחילה הוו אלל לאו
שמע מינה אם צא לפחות מנפה את
כולו כרז גוואל: **זה בשוה א"ל.** מוכר
מחזיר דמיון וכן מזה ענין ואם אינו
שזה לא יתראה והלכך בדין הוא דאפי'
פחות משמות יחזיר מיהו לכך אין
מחזיר דמיון דלא ידע כל כך וכשהו
נלמא הוי מחילה אכל שיעור ידעה היא
דלא מחיל מניה. אכל גבי פירות דאורח
דמחילתא היא שיש שם טעופת התם
ודאי איכא למימר דמחיל לגמרי ואפי'
היכא דליכא יתר מרובע פועל מיהו
ההוי מחילה: **המקבל.** הוועל שמקבל
כשיעור שיכולין ליטע כגון ממטע
עשרה שנים סאה: **מקבל עליו.** צעל
השמה עשר צוריות למאה אם י
עשרה אלנות צורות שאין עשין
אין לא יעבור מקבל ליטע אחרים

יסמחמחיהו דלורחיהו דלילנות להיות בהן צוריות כל כך ומחיל: ישר
 ממקן. כגון י"א למחא: מגלגלי עמיו א"ה הכל יטע לו י"א חילנות
 סמחמחיהו דהשחא לילא מחילה כלל. ולעיל נמי אס בא לנפוט מנפח א"ה
 כרד כרד הווא: א"ה מרצ כרד הווא היכ דרש וישעל כל ישר. משער
 ויריות לק' לין אזו לחייבו לחזור וליטע את היתר על עשר חילנות לבד
 דהרי הוא בחזומו מותר כשאיטע אחרו כאליו בא עשכיו ליטע שדה
 אחר מחלה דמי שחרי קצקע הרבה שי שרוא ליטע וחשוב
 שחרי קצקע שדה ליטע ועדיין כשאיטע י"ה צוריות הישר שי לו שדחיה
 אחרו לו והי' לא קיים את תנאו היכא דנשאר י"א צוריות וכשבא לחזור
 שיטע לאו כלום הוא שחרי הרוב של שדה נשמיר עדיין שלא נטעו והיה
 מנועס כמי ומשאריו לקרות שדה כגון י"א חילנות לק' חשיר ולא מחיל
 טעמי מרובע נמי המותר ישלם והרובע מחיל דלא לילמיר אתם ס
 רובע טעמי רובע טעמי רובע נמי משלם לוי מותר דרובע הי מקמימיה מיתרו
 לעיניי ולא מחיל מידי אבל יותר מרובע טעמי דמטעלי לילא קפיד
 דמי. מתמינן דקמי מרפא של יין מקבל עמיו כ' דמשמע המוט
 ללוקח בשעת מיתרה: אי דא"ל. מוכר ללוקח בשתמא מיתר: של
 יין שכולו יפה וממני קמי מרפא עמיו כ' קוסקות לק': ואי דא"ל
 ונותן לו יין המכר כחמיה: אי דא"ל מיתר. וז. ולא הוצי' יין
 יפה בעינן ולא מקבל עמיו כ' קוסקות דלא דמי לרובע טעמי
 אבל חמיה של יין דבר גדול הוא כל מיתר בפני עצמו וגם לל
 הנמכר בחטום. היינו כולו קוסקות והכי מוכר לקמי בשמחמל
 ממומיתו דלמח יין מרפא של יין פסם ולא קמרי לילא זה הלכין יין
 צריימא דקמי יין שכולו יפה תני גרישא דצריימא הכי נותן לו
 למתמינן פסם ואפילו הי מקבל יין קוסקות לק': פסם של
 למכור לא להכניס באוצר קמ"ל: נותן לו יין שכולו יפה. ואס
 דלמח דר חמרא הוא. אבל בחציות טעמי מקבל עמיו קוסקות לק':
 של יין קמירי ולא פסם והיינו טעמא דלא חגי על יין למכור

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

התם הן חסר הן יתר ⁵⁴ ה"פ הסם צית כור הן חסר הן יתר ⁵⁵ אל וּפִי' כי א"ל צית כור סתמא אִי מוכר לך ולא אמר לו הן חסר הן יתר אמר צ' צית כור (לָקַח קד.) דלס פִּיחַת או הוּמיר רובע הגיוט (וּלְהִיבֵהּ) דל"ל צית כור סתמא אִיִּת לן לְמִימַר דִּימַר מְרובֵעַ

התם הן חסר הן יתיר א"ל מיהו רביע ליה חשיב יתר מרביע חשיב דכיון דחזי ליה לאיצטורפי בתשעת קבין הוויא לה ארעא חשיבא באפי נפשא והדרא ת"ש⁶ האונאה "פחות משתות נקנה מקח ביותר משתות ובטל מקח ישתות קנה ומחזיר אונאה אמאי ליהדר עד פחות משתות ש"מ כל היכי דבעי לאהדרוי כולה מהדר הכי השתא התם מעיקרא שוה בשוה א"ל מיהו פחות משתות לא ידיעה במנה ומחיל איניש ששתות ידיעה ולא מחיל איניש יתר משתות ממקח מעות הוא ובטל מקח ת"ש יהמקבל שדה מחברו ליטע הרי זה מקבל עליו עשר ובוריות למאה יותר מכאן מגלגלין עליו את הכל א"ר הונא בריה דרב יהושע כל יתר מכאן כבא ליטע מתחלה דמי: מרתף של יין וכו': היכי דמי אי דא"ל מרתף של יין סתם קשיא אי דאמר ליה מרתף זה של יין קשיא אי דאמר ליה מרתף זה קשיא דתניא מרתף של יין אני מוכר לך גותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין אני מוכר לך גותן לו יין הנמכר בחנות מרתף זה אני מוכר לך אפילו וכולו חומץ הגיעו לעולם דא"ל מרתף של יין סתם ותני ברישא דברייתא ומקבל עליו עשר קוססות למאה ובסתם מי מקבל והא תאני ר' חייא יהמוכר חבית יין לחברו גותן לו יין שכולו יפה שאני חבית דכולא חד חמרא הוא והא תני רב וזבד דבי ר' אושעיא מרתף של יין אני מוכר לך גותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין אני מוכר לך גותן לו יין שכולו יפה ומקבל עליו עשר קוססות למאה וזהו

רייזיה חלא וטעמיה חמרא חלא וזוה ליה מין צמיו ורבא לטעמיה
 וזמור הסם חמר שמה אלונין והאי שמה לחוד והאי שמה לחוד:
חבית של יין אני מוכר דך גותן ג' יין שבויו יפה. אבל ציין
 אנכר צמנון חלא לא אפילו ד"ד רייזיה חלא חמרא מכל
 ממוס חלא חמרא לא יכסי לזישי דמי:

מזל

[illegible]

יבינו גרשום (המשך)

[illegible]